

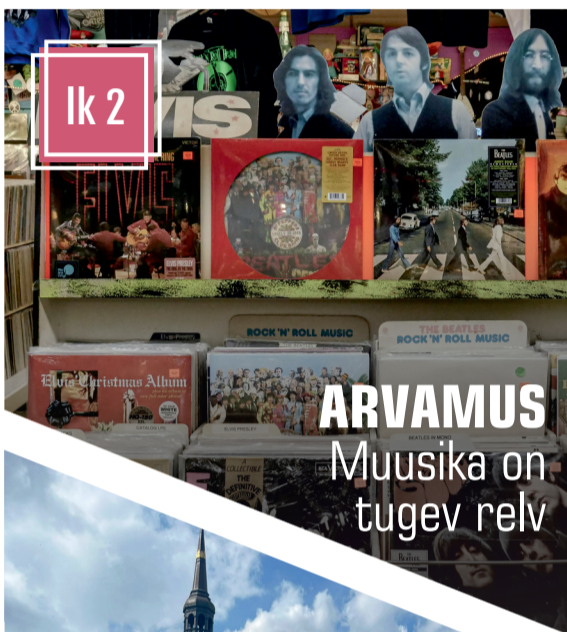

NOORTELEHT

NELJAPÄEV, 14.05.2026. NR 5 (59)

NOORTELEHT ILMUB ÜKS KORD KUUS KEILA LEHE VAHEL

Ik 2

ARVAMUS
Muusika on tugev relv

Ik 2

KOGEMUS
Saksamaa õpilasvahetus

Ik 3

KOGEMUS
English Speaking Contest

Ik 3

UURIMUS
Kas Keila on keskus?

Eliise Lauren Prooso tee noorsootöös: ideedest projektideni ja südamega noorte heaks

Noorsootöö on võimaluste loomine, noorte toetamine ning nende arengu suunamine. Keila Noortekeskuse noorsootöötaja Eliise tutvustab nii oma töö rõõme, väljakutseid kui ka teekonda ning mida see amet on talle õpetanud.

Mirjam Plaado

Mida su töö hõlmab?

Minu töö hõlmab Keila Noortekeskuses peamiselt rahvusvahelise noorsootöö kavandamist ja korraldamist. Minu loodud projektiks on nii „Pawstive Pathways” kui ka Laulasmaa Kooliga koostöös toimunud noortevahetus „Cultural Dialogue Through Performing Arts” Altenholzis.

Igapäevaselt tähendab see üsna palju tööd arvutis: kirjutatakse ja vastan meilidele, koordineerin, suhtlen koostööpartneritega, tegelen turundusega ja kõiksugu pakiliste küsimustega, vahepeal olen hoopis raamatupidaja ja otse loomulikult planeerin, planeerin ning veelkord planeerin. Põhimõtteliselt olen nagu reisikorraldaja, kuid loon võimalusi just noortele ja pean oma „reisidega” lisaks silmailule suuremal määral ka sisulist väärtust pakkuma.

Lisaks juhendan ma Noortelehte, olen kommunikatsioonigrupis (loe: üritan pidevalt naljakaid sotsiaalmeedia postitusi genereerida) ja tegelen veel saja jooksva ülesandega.

Poole kohaga töötades kipub töömaht ikka suuremaks paisuma, kuid annan endast parima, et lisaks ekraanile ka päriselt noortele otsa vaadata. Just noorte rõõmudele kaasaelamine, murede ärakuulamine (vahel ka kaasakirumine) ja oma-moodi majakaks olemine annavad sellele tööle sära ning muudavad iga päeva omamoodi armsaks ja eriliseks.

Miks otsustasid noorsootöötajaks saada?

See idee hakkas mulle esmalt meeldima tänu noortekeskuse endisele töötajale Geterile, kes kunagi ise siin rahvusvahelist külge arendama hakkas ja ka Noortelehte juhendas. Tema

töö tundus mulle tohutult võimalusterohke ja põnev. Ta oli justkui pidevalt lennus, alataks millegi suure keskel ning temast jäi mulje kui täielikust maailmakodanikust.

Noortelehe liikmena sain tema projekti „The Voice of Youth” raames käia nii Ungaris kui ka Iirimaa. Kuna mul ei olnud varasemalt olnud palju võimalusi reisida, avardasid need kogemused mu silmaringi meelelt ja ma armusin ideesse sellest ametist veelgi enam. Olin ka planeerimist ning korraldamist väiksest saati nautinud.

Ühel hetkel läks ka Kadri, keda Noortelehest teadsin, noortekasse tööle ning mul tekkis mõte: miks mitte uurida, kas ka mul oleks võimalust sinna tööle minna. Üks asi viis teiseni ning siin ma nüüd olen.

See on ehe näide librikaefektist, kus ühest lihtsast ja väikesest sammust, näiteks Noortelehega liitumisest, võib kasvada välja võimalus teha tööd, mida oled ihaldanud.

Milliste probleemidega pead igapäevaelus vastamisi seisma?

Olen parandamatu üleanalüüsija ja krooniline ülemõtteleja ning loomulikult kuulub veel komplekti ka soov, et kõik juhtuks kohe ja praegu. Seda ei paranda asjaolu, et igapäevast zongleerin ma ülikooli kohustustega, töö, oma pereelu, sõprade, sugulaste ja omaenda vaba aja vahel. Uni on minu jaoks püha, nii et selle arvelt ma oma aega ka loovutada ei soovi.

Mul on raske oma kohustusi hetkeks kõrvale panna ja endale päriselt süümeepiinatult puhkust lubada. Paratamatult on noorsootöötaja elukutse selline, mis kipub koju kaasa tulema. Tihti kirjutavad inimesed ka õhtuti ning vabadel päevadel. Ma küll katsun siin ja seal piire tõmmata, aga noh... kas ma süümeikaid juba mai-nisin?

Mis sulle enda töö juures kõige rohkem meeldib?

Ma loodan, et ma võin ka mitu asja välja tuua, sest ainult ühte oleks keeruline valida.

Mulle meeldib väga vabadus,

Pilt: erakogu

mis selle tööga kaasneb. See, et ma saan ise oma tööd planeerida, kujundada ja suunata, annab rohkelt motivatsiooni ning tekitab elevust. Tavaliselt on hea, kui enamikes töökohatades kasvõi vaba sõrme saab, minul aga on lausa kaks vabat kätt.

Mul on maailma kõige ägedamad kolleegid, kes tulevad alati kaasa igasugu jaburustega ja kiidavad igasugu napakaid ideid takka või puhuvad neid veelgi suuremaks. Lust on tööle minna, kui tead, et sellised inimesed ees ootavad.

Ka ajaliselt saan ma palju ise otsustada, kus, millal, mida ja kui palju ma teen. See on ühe tudengi jaoks väga oluline.

Ja loomulikult – noored. Need armsad, nunnud ja vahepeal täiesti ettearvamatud noored. Nemad annavad sellele tööle siiski päris mõtte ja tähenduse. Nende energia, siirus ja vahel ka jonnakus ongi see, miks see kõik end päeva lõpuks ära tasub.

Mis muude erialadega sa veel tegeled?

Hetkel õpin ma Tallinna Ülikoolis I kursusel sotsiaalpedagoogikat. Valisin just selle eriala, sest see tundus kõige minulikum. Kandideerisin lisaks

ka sotsiaaltöö erialale, kuid otsustasin lõpuks siiski sotsiaalpedagoogika kasuks, sest see tundus olevat lähemal igapäevasele tööle noorte ning lastega. Senini on see valik end igati õigustanud ning täiendab hästi ka minu praegust tööd.

Mida sa teeks, kui sa ei oleks noorsootöötaja?

Midagi ma kindlasti teeksin, kuid ma ei tea, kui rõõmus ma just sealjuures oleksin. Noorsootöötaja roll on mulle vägagi meeltemööda ja tunnen end seda tehes hästi.

Olen varasemalt pikalt teendinduses töötanud ning kuigi see oli väärt kogemus, tunnen, et see etapp on minu jaoks juba täiesti ammendunud. Kuigi see on üks väheseid ameteid, kuhu on kerge tööd leida ja kuhu kandideerimisel pole meeltemööda rangeid tingimusi, ei ole see suund, kuhu sooviksin tagasi minna.

Kui noorsootöö ei oleks variant, siis ilmselt teeksin siiski midagi inimestega seonduvat. Võibolla töötaksin lapsehoidja või lasteaias abiõpetajana. Või

Patrick Enok

Muusika on tugev relv

Olgu selleks Terminaator, nublu või Smilers – peaaegu meil kõigil on ühe või teise bändiga rääkida mõni lugu. Lugu võib olla kontserdilt saadud emotsioon, sõbraga autos karaoke laulmine või hoopis üksinda saadud adrenaliinilaks. Muusika on fenomen, mis ühendab inimesi tunnetetasandil, mida on peaaegu võimatu sõnadesse panna. Inimesed, kellega pole elus sõnagi vahetanud, tunduvad ühise muusikakogemuse kaudu nüüd järsku kui õed-vennad eelnevast elust.

Muusika loob inimestevahelisi mälestusi isegi siis, kui me ei ole just sel hetkel parasjagu füüsiliselt koos. Me suudame muusikat kuulates leida rahu iseendas ning ühenduda teistega, luues õhkkonna, kus tunneme end vabalt. Vaadame laulvat revolutsiooni, mis ühendas omavahel piltlikult öeldes kerjuse ja ärimehe. Ühendas, sest eesmärk oli ühine ja unustati kõik muu. Kogu rahvas laulis, et saada vabaks. Muusikal on jõud, mida ei saa kunagi alahinnata. Muusika purustab kõik seinad ja lahendab lahendamatu näivad tülid.

Vaba olemine, kas tunneme seda kunagi üldse? Jah, tunneme. Sel hetkel, kas kitarri keeled vibreerivad, trummid löögist võnguvad ja solisti kähisev hääli oma sõnad kõlama paneb. Inimene tunneb jõudu ja tahtmist edasi eesmärkide poole pürgida, sellepärast on trenni tehes hea muusikat kuulata. Muusika on tugev motivaator ka oma fantaasiate edendamiseks. Sealt võib leida seoseid ning muusikast inspireerituna algatada uusi innovaatilisi ideid. Muusika võib olla vabastav, edasiviiv või kirglik, see on meie enda otsustada.

Vabadus pole ainult tunne või eksistents. See on hoiak oma elu suhtes. Muusika avab meie sees käigud, milleni muidu ei jõuaks. Muusika ei ole lihtsalt kõla, vaid lugu, mida igaüks omamoodi tõlgendab ning see teebki muusikast niivõrd erilise kunstivormi. Kes tunneb rõõmu melanhoolset muusikat kuulates, kes nutab ahastuses. See on võimas, kuidas sama muusikateos võib meile niivõrd erinevalt mõjuda. Vabadus võib meie jaoks tähendada sõltumatust ühiskonna või sõprade suhtes ning samamoodi ka meie loomingu, kuna muusika ei sea meile piire. Me mõistame meloodiat ja helikõla erinevalt, kuna need panevad meid unikaalselt tundma.

Lugude taga on inimesed, kellel on oma tunded ning ihad. Muusikud suhtlevad läbi meloodiliste viisiridade ja värvikate sõnadega. Nad annavad edasi enda kogutut ja tahavad meid panna tundma kurbust, rõõmu, viha või hoopiski midagi et-tearvatamat. Muusika on viis väljendada ja edasi anda oma sõnumit ning nägemust. Muusikas ei ole piire, on vaid lõputud mäetipud.

Muusikas ei ole piire, on vaid lõputud mäetipud.

Muusika on vorminud generatsioone ning mõjutanud ajastuid. Me oleme näinud Elvis Presley 1950ndaid, The Beatlesit ja Rolling Stonesi hipiajastul, millele lisas võrtsi Hendrixi virtuooslik kitarrimäng ning rokenrollilik The Doors eesotsas Jim Morrisoniga. Samuti olid fenomenalsed 1970ndate ja 1980ndate punk ning 1990ndate hip-hop. Kõik eelnevad on kujundanud tolaageid generatsioone ning nende uskumusi. Muusika ei vali, vaid võtab võimust.

Muusika on ja jääb mõjutama meie tulevikku ning hoiab puutumata mineviku. Mälestused ja tunded, mis muusikaga tekivad, on unustamatud. Nostalgiaketked on garanteeritud kõigil, kes natukenegi muusikat kuulavad.

Nii et pane mängima oma lemmiklugu ja tunne end vabana! Ole see, kes sa olla soovid, sest muusika ei sea sulle piire, ei hoi sind kinni, vaid viib sind sinna, kuhu ise soovid. Muusika võib sind viia tagasi lapsepõlve ja uuesti tagasi tuua olevikku, vaid sinu kujutus on piiriks.

Saada Noortelehele oma arvamislugu: keila.noorteleht@gmail.com

siis lähtuksin oma kirjutamise armastusest ning prooviksin *copywriteri* ametit.

Mis on kõige meeldejäävam asi, mida sellel töökohal kogenu oled?

Teiste inimestega seoses ütlesin, et noorte väga armsa ja positiivse tagasiside kuulmine ning tunne, et saan olla päriselt kasulik ning noortele olemas. Väga armas on tänu sõnu kuulda või leida laualt armsaid kirjakesi ja joonistusi, mis on väike märk sellest, et ka ma olen märgatud. Kuid veel tähendusrikkam on näha noorte arengut – seda kuidas nad oma probleeme ületavad, julgevad abi otsida, koguvad enesekindlust ning aina rohkem endale meeldivateks inimesteks kasvavad.

Endaga seoses kogesin meelut eduelamust ning eneseületust seoses oma projekti ning esiklapse „Pawsitive Pathwaysiga“. Enne noortekasse tööle tulemist polnud ma kunagi ühtegi rahvusvahelist ega isegi mitte kohaliku projekti teinud. See oli lihtsalt kogematu mina, mu õhinapõhine huvi ja kangekaelsus maailma suhtes. Õnneks sujus projekt imeliselt ja sai väga palju head tagasisidet.

Kas plaanid tulevikus noorsootööga edasi tegeleda?

See oleneb päevast (naerab). Mõnel päeval tundub, et ai-

nult seda ma teha tahakski ja ei midagi muud, teisel päeval jällegi vaatan nukralt kalendris puhkuse poole ja mõtlen, kuidas inimesed üldse kõige korruga hakkama saavad.

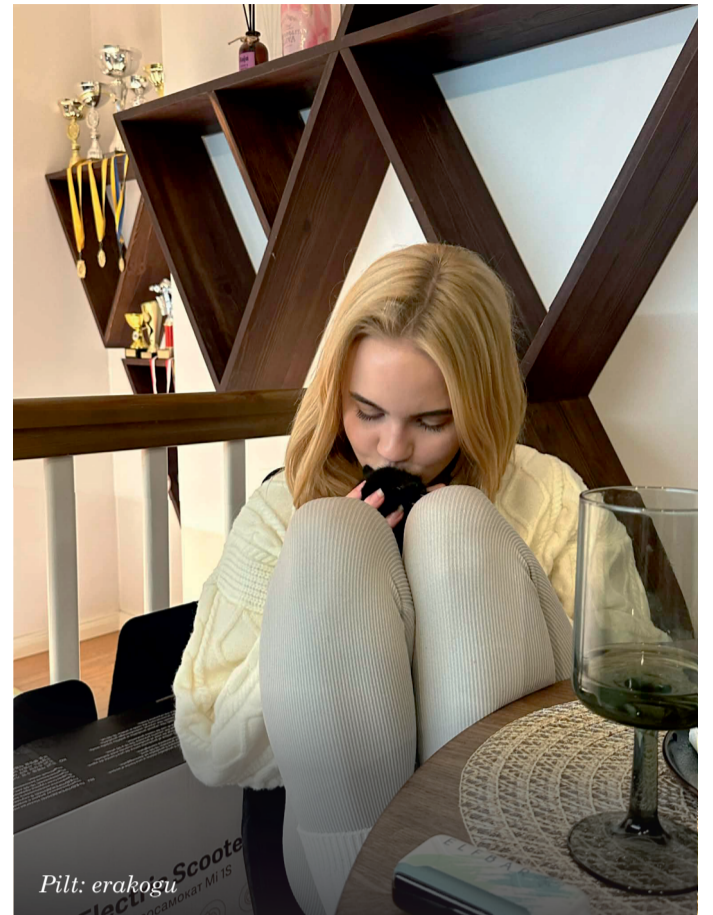
Peale ülikooli lõppu kaldun ma rohkem siiski sotsiaalpedagoogi ameti poole, sest see on otseselt seotud minu õpingutega ja tundub loogilisema järgmise sammuna. Kuid samas on noorsootöö mulle vägagi südamelähedaseks ning armsaks saanud.

Selles töös on nii palju võimalusi, mida kõike tahaks ju ellu viia ning katsetada. Kuna hetkel olen ma väga keskenudunud just rahvusvahelisele poolele, siis paljud asjad on veel proovimata.

Mida oled sellest tööst isiklikult õppinud?

Ma olen õppinud väga palju asju perspektiivi panema. Täiskasvanuna on lihtne vaadata mõne 13-aastase probleemi ja seda enda omadega võrrelda mõelda, et kui raske see matemaatika kontrollitöö, paar järelevastamist ja nõude pesemine ikka olla saavad.

Selle töö kaudu olen hakanud end teadlikumalt asetama noorte olukorda ning asju nende vaatenurgast nägema. See on aidanud mul mõista, et iga probleem tundub selle sees olles suur – eriti kui puuduvad varasemad kogemused

Pilt: erakogu

ja võrdluspunkti, mille kaudu olukorda hinnata.

Vahel tunnen ma isegi rõõmu, kui mõni noor vahepeal näiteks laua koristamisest või mõnest muust argisest asjast

enda jaoks suure mure teeb, sest see annab märku, et hetkel suuremaid muresid ei ole esiplaanil ja üldpilt on tegelikult stabiilne.

Rohkem kui lihtsalt turist: nädal aega sakslasena

Eelmise aasta kevadel avanes tolaagestel 7. klassi õpilastel võimalus end Saksamaa õpilasvahetusele registreerida. Alguses mõtlesin, et võõra pere juures ööbimine kõlab pisut hirmsa mõttena, aga kuna vahetust korraldava õpetaja rääkis varasematest kordadest väga positiivses võtmes, siis panin ennast ikkagi kirja.

Tähe Lilleorg

Sakslased tulid Keilasse selle aasta veebruaris. Käisime Tartus AHHA keskuses, Tallinna vanalinnaga tutvumas, loodusrajal matkamas ning veetsime ka kodulinnas aega. Enamus planeeritud tegevustest toimusid õues ning mina eestlasena tundsin, et ilm oli välisteks tegevusteks ikka liiga karm, aga saksa õpilastele see nii palju pahameelt ei tekitanud. Ma ei tea, kas nad püüdsid lihtsalt viisakad olla, aga väidetavalt polnud neil külma vastu eriti midagi ning lumi mõnele pigem meeldis. Nädalavahetus oli perede sisustada – paljud külastasid Meremuuseumi, käisid Keila-Joal, Paldiski pankrannikul ja kaasasid oma vahetusõpilast erinevatel peresündmusel. Eesti toimuvale osale õpilasvahetusest pani punkti lõpupidu, kus mängisime erinevaid seltskonna- ja spordimänge ning veetsime niisama aega. Meie rõõmuks jagasid sakslased tagasilennul väga positiivseid muljeid.

Sõitsime Keila sõpruslinna Barsbüttelisse selle aasta aprillis. Esmamulje – ilmastiku-

olud olid juba palju paremad. Esimesel päeval läksime kooli pitsat tegema ning hiljem toimus Barsbüttelis orienteerumismäng. Teisel päeval osalesime koolitundides ja mängisime spordimänge. Ühed aktiivsed saksa õpilased kutsusid meie Eesti õpilasi isegi enda *podcast'i* muljeid jagama. Seda saadet saab EKG Barsbütteli kodulehelt järele kuulata. Nädala keskel sõitsime Lüneburgi, käisime sealses soolamuuseumis ja hiljem oli linnas vaba aeg. Kuna Hamburgis oli palju näha ja külastada, käisime seal kahel päeval. Kõige rohkem jäi meelde Elbphilharmonie kontsertmaja, St. Michaelise kiriku ja Dialog im Dunkeln pimedate muuseumi külastus. Viimane kulges nii, et õpilastele jagati pimedate keppe ja pimedad giiidiga siseneti süsimusta labürinti. Orienteeruda sai ainult giidi häälele järgnemise ja kätega ümbritseva keskkonna kompimise kaudu. See kogemus andis parema arusaama pimedate inimese igapäevaelust ja suurendas empaatiat nende suhtes.

Nädala teises pooles korraldati koolis pidu. Vastupidiselt Keilas toimunud tagasihoidlikule noortekeskuse poole oli sellel peol DJ ja valgusefektid. Terve öhtu vältel lauldi erinevates koosseisudes karoket, vaadati nädala jooksul tehtud pilte ja veedeti koos mõnusalt aega. Järgmise päeva öhtul toimus koolis jalgpallimatš, millele oli sarnaselt Keilas toimuvale Tähtede Mängule kohale tulnud terve kool. Matsi

võitis Erich Kästneri Gümnaasium ehk meie vahetusõpilaste kool. Nädalavahetus oli perede sisustada, ma käisin oma sakslasega šokoladimuuseumis ja hiljem läksime šoppama. Üks eestlastest sõitis oma vahetusperega isegi Berliini.

Veebruaris, kui õpilasvahetus alles algas, oldi üksteise suhtes veel pisut võõrastavad ning sakslased suhtlesid pigem omavahel kui eestlasega. Harjumine võttis aega ja mõnel hakkasid alles nädala lõpus sõprussidemed tekkima. Saksamaale jõudes said kõik üksteisega juba paremini läbi ja suhtlemine kulges loomulikult. Öhtuti käisid paljud kooli kõrval oleval mänguväljakul aega veetmas või siis näiteks kellelgi külas telekast

jalgpalli vaatamas. Eesti õpilased said mõnes mõttes kultuurisõbraks, sest sakslased on loomult palju soojemad ning ekstravertsemad kui eestlased. Pered olid väga külalislahked ning tekitasid koduse tunde. Nii mõneski peres toodi hommikuti pagariärist soojad saiad, et need koolilõunaks kaasa pakkida. Paljud meie õpilased lahkusid Saksamaalt pisarad silmas ning plaanisid koju jõudes suvel juba tagasi minna.

Mina soovitan soojalt kõigil tulevastel 8. klassi õpilastel ennast 7. klassis õpilasvahetusele kirja panna. Isegi kui alguses võib selline mõte veidi hirmsana tunduda, on see seda väärt. See kogemus arendab nii saksa kui ka inglise keele oskusi, iseseisvust ning laiendab üldist silmaringi. Ja muidugi on kõige parem osa sõprussidemed, mis luuakse. Seega kui võimalus tekib, pane end kirja! Õpilasvahetuse kogemus on selline, mida pole kuskilt mujalt eriti võimalik saada.

Pilt: erakogu

English Speaking Contest – minu kogemus inglise keele ja kõne pidamisega

7. mail toimus Tallinna Prantsuse Lütseumis üle-eestiline ingliskeelse kõne pidamise võistlus, millest võttis osa 38 erinevat kooli, kokku 62 õpilast 7.-8. klassidest. Võistlusel oli kaks vooru: improvisatsiooniline, kus võistleja pidi kõne kohapeal valmis kirjutama, ning ettevalmistatud kõne esitamise voor.

Ingel-Elise Sagadi

Niipea, kui võistluse hommikul üles tõusin, teadsin, et lähen sinna kaotama. Ikkagi Prantsuse Lütseum ja palju võistlejaid ning ma olin hakanud oma kõnet ette valmistama vaid nädal enne võistlust, kuigi meile anti selleks kaks kuud aega. Mõtlesin küll, et kõne peab olema vaid 3 minutit pikk, seega ei peaks palju aega võtma. Ma ei osanud ette arvatagi, kui palju ajumahtu see võttis. Jõudsin ma ju võistlusele nii nagu ikka: inglise keele tunniks oli vaja kõne kirjutada, mille ma loomulikult ära unustasin, seega improvisatsiooniline ja ilmselt pidin ma ikkagi midagi väga tarka ütlemä, et õpetaja mind sinna võistlusele kirja pani. Igatahes teadsin ma, et sellest niikuinii midagi suurt välja ei tule, seega võin sinna lihtsalt

sama hästi pulli tegema minna.

Kui olin bussiga Lütseumi juurde jõudnud, kus mu õpetaja Piret Hunt mind juba ootas, astusime mõlemad kooli uksest sisse. Teadsin, et kuna minu kõne teema – atmosfäär kooli keskkonnas arhitektuurilisest vaatenurgast – pidi olema väga isiklik, et inimesi päriselt mõtlema panna, hakkasin kohe koolimaja uurima. Millised võiksid olla tolle maja nõrgad kohad, kui ma õpiksin siin, mida muuta sooviks jne. Proovisin muuta pisut oma kõne rohkem kaasavamaks, et kui õpilased seda kuulavad ja samal ajal ringi vaatavad, siis näevad, et oh, ongi ju nii.

Kuulasime auditoriumis ära sissejuhatused ning saime teada grupid ning klassid, kus oma kaks kõnet ette kanname. Seejärel saadeti õpetajad ruumist välja ning algas esimene voor: improkõne. Kõne pidi olema kaks minutit pikk. Et teada saada, mis teemal ma kõne pean tegema, tõmbasin loosi. Vaatasin paberlipikut enda käes ja juba tundsin, kuidas suu kuivaks tõmbus: *If I could invent something*. Oi häda! Mõtlesin kõigile neile kordadele, kui tahtsin leiutaja olla, kuid ei suut-

nud välja mõelda mitte ühtegi praktilist asja, vaid mõttetuid ideid, mis kunagi reaalseks ei saanud. Ja siis torkas mulle pähe mõte. Mõte ise on ju ka tehnilisel leiutis. Teooria või viis, kuidas midagi luua, võib tuua palju rohkem kasu, kui enamik inimesi arvab. Sinna oma kõne rihtisingi. Kui viisteist minutit täis sai, läksime endale määratud klassi ukse taha. Meid kutsuti sisse ühekaupa, et keegi enne enda kõne esitust teiste ideid kuulata ei saaks. Minu esitus läks päris sujuvalt ning teiste võistlejate ja õpetajate heakskiitvad pilgud tõid mulle enesekindlust juurde.

Peale lühikest pausi ja uue sõbra leidmist tuli teine ja viimane voor ehk ettevalmistatud kõne ettekandmine oma grupele. Tundsin juba, kuidas seest külmaks läks, ja mõtlesin kõikidele kordadele, kui olin oma kõne harjutamisel sassi ajanud. Õnneks olin vahetuse ajal hakanud rääkima ühe teise tüdrukuga enda grupist: temaga naerimine ja muljetamine leevendas pisut minu ärevust ning meenutas, ma pole ainuke, kes nii tunneb. Esitasime oma kõned – ma muretsesin liialt ning lõpetasin oma kõne liiga vara: kõne ise pidi olema 3 minutit

pikk, kuid ma lõpetasin 2,25 peal. Siis küsisid kohtunikud ning teised õpetajad/osalejad minu käest eri küsimusi, nt kuidas olen kindel, et kõik ei ole oma kooli välimusega rahul. Vastasin nii nagu oskasin, jättes vastustesse piisava doosi professionaalsust.

Kuulasime ära ka teiste osalejate kõned ning siis kutsuti meid tagasi auditoriumi, kuhu lõpuks kogunesid ka kõik teiste gruppide võistlejad. Mõlema vooru puhul oli võitjaid kokku kuus, sest iga klassi (ehk iga grupi) peale oli mõlemas voorus üks võitja. Natukene räägiti EATE ühingu, kes võistlust läbi viis, ja siis hakati võitjad välja kuulutama.

Esimene voor ehk improkõne. Kui kuulsin järsku oma nime, olin kindel, et nii rõõmsana pole minu õpetaja mind küll kunagi näinud. Komistasime ja koperdasime siis teiste lauaridade vahelt välja ja auditoriumi ette, kus meile mõlemale anti üle kingid, samal ajal kuulutati välja ka teised esimese vooru võitjad. Kui kõik olid auditoriumi ette tulnud, tehti meist grupipilt ning me suundusime oma kohtadele tagasi. Kuna ruum oli ülerahvastatud, liikusime oma toolide juurde väga aeglaselt ja juba siis hakati välja kuulutama teise vooru võitjaid.

Ma pidin peaaegu kõigi ees ninali käima, kui oma nime kuulsin. Jälle üks pidev seiklus lava ette. Kuulsin, kuidas inimesed mu taga mulle ning

mu õpetajale plaksutasid ja nüüd ka vilistasid. Sain teise kingipaki ja taaskord suruti minu kätt. Kuulutati välja teised teise vooru võitjad ja tehti jälle grupipilt, samal ajal üks võistluse läbiviijatest sosistas mulle, et ma oma kõne esimesena ka suurel laval esitaks. Seekord ei olnud ma ärevil, lihtsalt tegin, mida armastan: rääkisin. Lisasin lauseid, sest nüüd ei olnud kella, mis mu aega võtaks, ning vehkisin ka kätega, sest ei kartnud kellelegi vastu nina lüüa. Kõne ei ole loeng, see ei ole faktide pä-

he tuupimine. See on jutustamine, lugu, mida pärast inimesed saaksid ise edasi vesta.

Kuigi see võib kõlada klišeena, siis päriselt ei olnud võitmine kõige parem osa. Kõige parem osa oli see kui teised noored, võistlejad ja õpetajad tulid minuga lihtsalt niisama rääkima ning kiitma, kui hea mu etteaste oli. Kogu auditorium oli tol päeval täis imelisi ja erakordseid inimesi, kelle sõnaded ning mõtete üle olen siiani kogu hingest tänulik.

Pilt: Piret Hunt

Kas Keila on keskus?

Tähe Lilleorg

Keila linn on viimastel aastatel läbinud märkimisväärse uuenduskuuri, liikudes väikesest rahulikust aedlinnast üha enam modernse ning iseseisva elukeskkonna suunas. Selle arengu üheks nähtavaimaks sümboliks on kahtlemata uus Keila Keskus. See ei ole pelgalt klaasist ja betoonist ehitis, vaid ambitsioonikas projekt, mis on muutnud linna sotsiaalset geograafiat. Kuid nagu iga suurema muutusega kaasnevad sellega ka vastandlikud tunded: imetlustest mugavuse üle kuni mureni väikelinliku rahu kadumise pärast. Küsitlesin selguse saamiseks Keila Kooli 7. ja 8. klassi õpilasi.

Ükski teine sihtgrupp pole uut keskust nii kiiresti omaks võtnud kui kohalikud noored. Kui varem piirdus valik raudteejaama pingi, staadioni või lauluväljakuga, siis nüüd pakub keskus sooja ning valget pelgupaika. Enamus küsitlertavatest noortest külastab keskust isegi mitu korda nädalas. Mõned üksikud jõuavad sinna korra kuus või harvem.

Pilt: Sander Hallaste

Paljud õpilased, kelle arvamus küsisin, leidsid, et keskusest puudub üks korralik riidepood. Hetkel on keskuses Sinsay, Denim Dream ja NTREND. Noored tahaks aga taskukohasemat ja populaarsemat riidepoodi, nagu H&M, New Yorker, Cropp või House. Ülekaalukalt pakuti ka välja, et keskuses võiks olla kiirtoidurestoran KFC. Lisaks sooviti hobi-, elektroonika- ning mänguasjapoodi. On selge, et ootused on kõrged ja iga uus avatav pood või kohvik on kohaliku kogukonna luubi all.

Keila Keskuse suurim väärtus iga elaniku jaoks on kahtlemata ajavõit. Enam ei pea iga spetsiifilise ostu, kinokülastuse või trenni jaoks võtma ette jälle teekonda Tallinnasse. See on andnud Keilale teatava iseseisvuse. Kino olemasolu kodulinnas on ka kindlasti luksus, mida mitmed suuremadki asulad kadestavad. Küsitlertavad õpilased olid samuti nõus, et Apollo Kino on Keila Keskuse juures just kõi-

ge ägedam.

Linna arengu ja iseseisvumisega käib kahtlemata kaasas ka vastutus. Kas me suudame hoida oma väikse linna suurtest muutustest hoolimata rahulikuna? Keskus alles avati ning on mõistetav, et alguses käibki läbi rohkem rahvast, kes linna arengutega tutvust teha tahavad.

Hetkel pole kino ka veel avatud ja ilmselt tekib just sellele kõige suurem tung, aga ette ei maksa muretseda.

Keila Keskuse rajamine on kahtlemata linna arengus väga oluline samm. See on toonud kaasa tänapäeva inimeste poolt armastatud mugavuse. Kas me aga suudame hoida Keila turvalise ja rahulikuna, nautides samas suurlinnalikke hüvesid? Sõltub sellest, kuidas keskus suudab kohanda elanike tagasisidega ja kuidas linlased ise uue reaalsusega harjuvad. Seniks jääme põnevusega ootama uut kino ja ainult aeg näitab, kas Keila on keskus.

Moodulkursus „Kirjandus ja film“

Mariann Reis

Ka see õppeaasta toimus Keila Koolis 11. klassis moodulkursus „Kirjandus ja film“. Kursusel osales 17 õpilast, kes huvitusid kas mooduli sisust endast või filmi tegemisest täpsemalt. Kursuse jooksul tegime väga palju uut ja huvitavat, meie tegevuskavasse mahtusid:unistuste filmi plakati tegemine, filmi sünopsise kirjutamine, gruppides enda välja mõeldud stsenariumite alusel treileri ning reklaami filmimine ja gruppides lühifilmide tegemine. Toimus üks töötuba: Keila Kooli vilistlase Roland Teeääre töötuba filmimistehnikatest ning montaažist. Õppeaasta lõpuks vaatasime filmi „Roheline raamat“, mille üle analüüsid ja arutleda saime. Õppeaasta lõpus toimub veel muusikavideode filmimine – selle sisendi andsime me õpilastele naise.

Kursusel osalenud õpilaste üldine hinnang oli väga positiivne. Kõigile meeldis, et kursus oli väga praktiline ning tegus. Ajakava oli tihe ja tegusaid reedeid oli palju. Meeldis see, et sai sõpradega koos filmi stsenaarium välja mõelda ning see ka päriselt ellu viia, näidelda ja monteerida. Mainiti ka sisukaid diskussioone klassiruumis, mis andsid kõigile võimaluse enda arvamust avaldada. Ainuke miinus, mis kursuse kohta mainiti oli see, et peamine filmimisperiod toimus südatalvel, mis ei an-

na eriti võimalust välikaadrite mitmekesistamiseks. Samas poleks muul ajal meil olnud võimalik ka seda filmida, sest 11. klassi kevadel on meil ju moeshow, mille kõrvalt 2 nädalat on keeruline üldse mingi õppetööga tegeleda. Toodi veel välja ka filmimisel tekkinud ajahäda ja gruppide vahelise ühise aja leidmine, mida oleks võinud parandada ja arendada.

Õpetajad tundsid, et kursus oli hariv ning sellest õpiti ka päriselt praktilisi oskusi. Õppisime nii filmimisvõtteid ja -plaane kui ka seda, kuidas filmimisnurk koos muusika ja värvilahendusega mõjutab filmi meeleolu. Õpiti monteerimistarkvarasid kasutama ja montaaži sobitama filmi meeleoluga. Õppisime kui tähtis on aja planeerimine ning erinevate inimestega läbisaamine koostööd tehes. Lisaks õppisime veel filmide vaatamisel kasutama analüüsivaid küsimusi ja kriitilist lähenemist. Tulevikus loodeti veel paran-

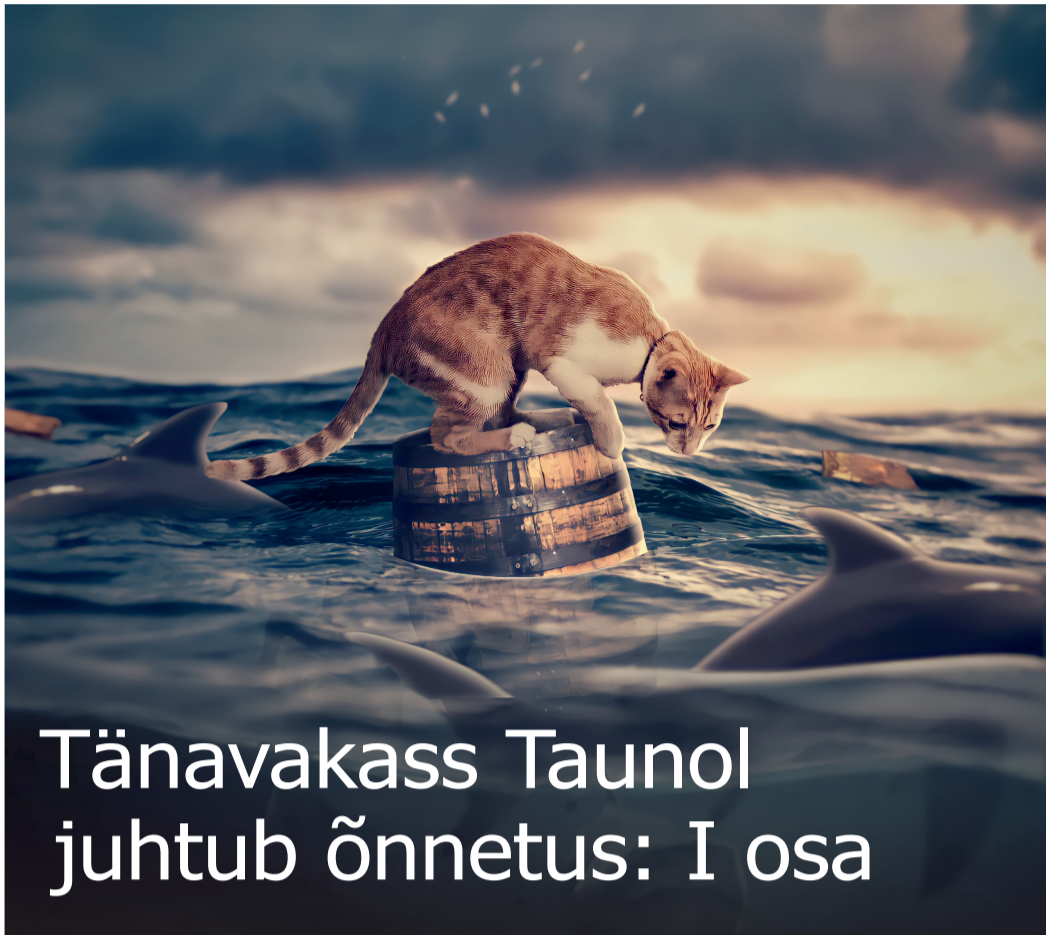
da enda filmimis-, näilemis- ja monteerimisoskusi. Loodeiti saada paremaks meeskonnatöös ning ühises planeerimises. See moodul on vajalik, sest teadlikkus, kuidas filmi tehakse ning milliseid võtteid selles protsessis kasutatakse, annab filmidele uue perspektiivi. Moodulis saab arendada meeskonnatöö- ja ajaplaneerimisoskust ning teistega arvestamist. Ainetunnid annavad näitlemishuvilistele väga hea praktilise kogemuse.

Mooduli sobib kõigile filmihuvilistele noortele, kes soovivad filminduse alal praktikat, kas siis operaatori, monteerija, näitleja või stsenaaristina. Samuti soovitan moodulit ka neile, kes tunnevad, et soovivad filminduse kohta rohkem teada saada või oma teadmisi proovile panna. Loomingulised ning humanitaarkallakuga inimesed naudivad siin ainetunde kindlasti.

Moodulit juhendavad Hurmi Väljamäe ja Brita Rikkolas.

Pilt: pexels.com

Tänavakass Tauno juhtub õnnetus: I osa

Mirjam Plaado

Ingel-Elise Sagadi

Tauno läks praami peale. Ta oli väsinud masendavatest tänavatest ja otsustas Soome sõita. Ta sibas inimeste jalgade vahelt läbi ja jõudis laeva. Kalmeriga oli ta hüvasti jätnud juba eile, kui too oli tulnud teda sadama lähedase kanalisatsiooni luugi juurde saatma.

Niipea, kui ta oli laeva jõudnud, kuulis ta muusikat ning inimeste jutuvadinat, kuid kõige rohkem ahvatlesid teda laevapuhvetist tulevad väga isuäratavad lõhnad. Kass jooksis puhvetele juurde ja krabab kõike, mis ette juhtus. Toitu õgides märkas ta, kui-

das talle lähenes üks laeva-töötaja ning küsis tema pardakaarti. Tauno mõtles välja oma klassikalise vabanduse:

„Ma kaotasin ära.“

„Või nii, aga kas te oskate öelda mulle oma kajuti numbrit?“

„Ää, unustasin ära.“

Töötaja põrnitses teda vihaseks ja kõuts mõistis, et oleks sobiv aeg põgeneda. Kõige lähem väljapääs oli laevatekile. Tuul puhus kõvasti ja Tauno vahtis lõputuna näivat merd, kui järsku miski ta tähelepanu köitis. Seal tekipiirde ääres nautisid vaadet linnakiisu Liisi ja kassihärra Oskar. Ta pööras sammud vastassuunas, kuid siis kuulis madalat urinat: „Sina.“

Tauno pööras pea jälle ringi ja nägi, et Oskar näitas näpu tema poole. Oskar ei tun-

dunud eriti sõbralik, arvestades seda, et Tauno oli ühel korral üritanud varastada tema toitu, tüdrukut ja identiteeti. Oskar hakkas ähvardavalt tema poole tulema ning kaitsetu kass taganes reelingu.

Ootamatult kiirendas Oskar sammu ja sööstis Tauno kallale, hakates vihaseks käppadega teda taguma. Kõuts üritas kõigest jõust vastu hakata, aga oli Oskarist palju nõrgem. Liisi jooksis nende juurde ja haaras kassihärra käsi varre, püüdes teda takistada. Ta anus Oskarit, et too lõpetaks, kuid enne jõudis Oskar teise käega Tauno üle reelingu lükata. Mõtle mata haaras kõuts Liisi kleidisabast kinni ning tiris ta endaga sügavsinisesse vette.

JÄTKUB...

Retsept: Brownie'd maiasmokkadele

Koostisosad:

- 200 g tumedat šokolaadi (soovitatavalt 70% -list)
- 200 g võid
- 3 muna
- 170 g suhkrut
- 100 g nisujahu
- näpuotsaga soola

Lisaks võib panna:

- 0,5 tl vanilliekstrakti
- 100g hakitud Kreeka pähkleid
- eri puuvilju või marju

Valmistamine:

1. Kuumuta ahi 170 kraadini.
2. Vooderda koogivorm, näiteks vorm suurusega 14x21 cm.
3. Sulata veevannis šokolaad ning lisa või, samal ajal vahusta munad ning suhkur.
4. Sega juurde šokolaadi-või segu, lisa jahu, sool ning soovitud lisandid.
5. Vala segu vormi ning küpseta 170-kraadises ahjus umbes 30-35 minutit, seejärel lase jahtuda ning lõikaruutudeks.
6. Serveeri külma piima, marjade, puuviljade või minu isikliku lemmiku – jäätisega.
7. Head isu!

HOROSKOOP

♈ JÄÄR

Rannahoaeg pole veel alanud, kuid leiad kõikjal terve kuu väitel liiva. Hoi a eemale oksakäärdest ja erkliladest kilekaantest. Kui näed ühel päeval rohkem kui kahte punast autot, ootab sind ees rahaõnn.

♉ SÖNN

Kanna palju sinist, et oma unistuste printsi või printsessi kohale meelitada. Kui oled suhtes, kann nend eemale hoidmiseks kollast. Ole valmis enda arvamust pidevalt põhjendama ja selgitama, kõik soovivad sinult midagi saada.

♊ KAKSIKUD

Ideaalne aeg vahetada aknaid ning puude otsa ronida. Sel kuul võib sul tekkida järsk vajadus prillide järele, ka päikesepillide. Eelista jalgrattaga sõitmist kõndimisele, nii suudad kiiremini ebameeldivatest olukordadest lahkuda.

♋ VÄHK

Küpseta palju ja naudi igal hetkel magusat. Head lõhnad aitavad sul naabritega suhteid parandada ja annavad su ehule taas sügavama mõtte. Üle tee minnes vaata igaks juhuks ka üles, alla ning selja taha.

♌ LÕVI

Hoi a eemale inimestest, kelle nimi algab täishäälikuga. Pea meeles, et ka õnn ei hüüa tules. Väldi peituse mängimist, kuna selles sul see kuu ei vea. Investeeri korralikesse ujumisprillidesse ja osta vähemalt üks kontserdipilet.

♍ NEITSI

Tähtede seis soosib sisuloojaks hakkamist. Postita pilte igast liigutusest ja hingetõmbest. Proovi selgemalt rääkimist harjutada ja lase ka oma sõpradel rääkida. Gaasilised joogid tekitavad sul sel kuul eriti suuri kõhuvalusid.

♎ KAA LUD

Su pere üritab sinuga aega veeta, võta vähemalt iga kolmapäev ainult enda jaoks. Osta pimendavad kardinaid ja kolm lõhnaküünalt. Heaks õnneks kuula iga õhtu kaks tundi akordionimuusikat. Kogu juba jaanipäevaks puid, muidu jääb ilma.

♏ SKORPION

Väldi iga hinna eest plaksutamist ja tamburiinide kasutamist. Kui sa siiski pead seda tegema, tee enne oma kõrval seisvale inimesele kolm paid. Aeg on õppida lõpuks ära oma parima sõbra aadress, see kuu läheb seda vist vaja.

♐ AMBUR

Käi rohkem kinos ja kirjuta filmiarvustusi. Tee igale oma sõbrale kaart ja kutsu nad kõik koos piknikule. Siis on väiksem tõenäosus, et nad su suvel täielikult unustavad. Pane lõpuks oma suusad keldrisse.

♑ KALJUKITS

Vaata vähem telekat ja rohkem aknast välja. Mine esmaabi koolitusele ja küsi sõpradelt tihedamalt, kas neil on kõik hästi. Igapäevased viis hundirattast aitavad sul enda vaimse ja füüsilise tervise korras hoida.

♒ VEEVALAJA

Hoi a kuu alguses veekogudest eemale. Hetkel ei ole soodne aeg pikkadeks matkadeks. Püsi rohkem kodus ning vaata telekat. Mängi palju lauamänge ja korralda sõpradele temaatilisi õhtusööke, see teeb teid kõiki rõõmsaks.

♓ KALAD

Kõik sinu ideed sujuvad ja sa saad koolis/tööl palju tähelepanu. Lausa nii palju, et see muutub kurnavaks. Võimalik, et lähed maailma tuurile ja esined Euroopa suurimatel festivalidel. Ära joo kuu esimesel poolel mulliga jookke.

PS! Ära horoskoopi liiga tõsiselt võta, Eliiset pimestasid õhtused eredad päikesekiired ja ta ei näinud tähti.

NOORTELEHT
KEILA NOORTE AJALEHT

VÄLJAANDJA KEILA NOORTEKESKUS
MÄE 7, KEILA
KEILA.NOORTELEHT@GMAIL.COM
TRÜKK: PRINTALL

TOIMETUS:
KADRI KÄPA
BRITA RIKKOLAS
ELIISE LAUREN PROOSO
EMMA-MIA KÜBARD

INGEL-ELISE SAGADI
TÄHE LILLEORG
MIRJAM PLAADO
PATRICK ENOK

Instagram
 Facebook